

indkomst- og formueforhold, men således at disse normalt fastsættes i overensstemmelse med, hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. § 52, stk. 1, indeholder de hertil sigtende regler.

I stk. 2 gives særlige regler om tilfælde, hvor der ikke tidligere er foretaget skatteligning eller fastsat grundlag for foreløbig skattesvarelse for den skattepligtige. Denne skal i så fald indgive en særlig redegørelse for sine forventede indkomst- og formueforhold. Skattemyndigheden skønner, i hvilket omfang redegørelsen kan lægges til grund for den foreløbige skattesvarelse.

Til § 53.

Bestemmelsen modificerer reglen i § 52, stk. 1, idet den giver mulighed for at ansætte de forventede indkomst- og formueforhold på andet grundlag, end hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. Den fælles hovedbetingelse herfor er, at indkomst- og formueforholdene må antages at ville afvige væsentligt fra, hvad der skulle lægges til grund ifølge § 52, stk. 1.

I § 53, stk. 1, gives der den skattepligtige adgang til selv at begære § 52, stk. 1, fraveget.

I § 53, stk. 2, gives der skattemyndighederne adgang til at fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter anslåede forventede indkomst- og formueforhold. Ifølge bestemmelsen kan myndighederne gøre dette, når de efter foreliggende oplysninger finder nærliggende grund til at antage, at der vil blive tale om en væsentlig afvigelse af den før nævnte art.

§ 53, stk. 3, giver adgang til under de i stk. 1-2 anførte betingelser at ændre skattekortene, bikortene og skattebilletterne i årets løb. Sådanne ændringer skal kun kunne foretages med fremtidig virkning.

Til § 54.

Ifølge denne bestemmelse skal skattemyndigheden i de i § 53, stk. 2 og stk. 3 nævnte tilfælde kunne afkræve den skattepligtige en redegørelse for de forventede indkomst- og formueforhold efter tilsvarende regler som anført i § 52, stk. 2. Det bemærkes, at bestemmelsen efter omstændighederne også vil kunne anvendes, hvor en person bliver skattepligtig her i landet efter ophold i udlandet, selv om der tidligere måtte være fastsat grundlag for foreløbig skattesvarelse eller foretaget skatteligning for den pågældende her i landet.

Til § 55.

Ifølge denne bestemmelse kan skattemyndigheden bestemme, at foreløbig skat straks skal tilbagebetales

helt eller delvis, når det må antages, at der allerede er berigtiget væsentlig mere i foreløbig skat, end den skattepligtige skal betale i slutskat. Bestemmelsens anvendelsesområde begrænses til tilfælde, hvor det vil virke åbenbart urimeligt at udsætte tilbagebetalingen til den almindelige tilbagebetaling af overskydende skat i forbindelse med slutopgøret.

Til § 56.

Det foreslås, at de indeholdelsespligtige skal indbetale de indeholdte beløb til det offentlige for en måned ad gangen, således at de beløb, der er indeholdt i en kalendermåned, skal indbetales i den følgende måned. Det er forudsat, at finansministeren fastsætter de nærmere betalingsfrister inden for den følgende måned. For at undgå administrative spidsbelastninger foreslås det, at disse nærmere betalingsfrister kan være forskellige for forskellige grupper af indeholdelsespligtige.

I stk. 2 foreslås finansministeren bemyndiget til at give særlige regler om indbetalingen i tilfælde hvor indeholdelsespligten ophører, samt i tilfælde hvor den indeholdelsespligtige har udvist uorden eller forsømmelighed med indeholdelserne. I de nævnte tilfælde må det antages, at der vil være behov for at kræve de indeholdte beløb indbetalt hyppigere end efter hovedreglen i stk. 1.

Til § 57.

I stk. 1 fastslås de indeholdelsespligtiges pligt til over for skattemyndighederne at redegøre for indeholdelserne. Redegørelsen skal omfatte oplysning om, af hvem, med hvilke beløb og for hvilke perioder A-indkomsterne er erhvervet, samt de fradragsbeløb og opkrævningstabeller eller -procenter, der er anvendt ved udregningen af de indeholdte beløb, og om disses størrelse. Redegørelserne tjener til at sikre, at de indeholdte beløb konteres rigtigt på den enkelte lønmodtagers konto, så de kan blive modregnet i hans slutskat. Redegørelserne vil endvidere være et vigtigt hjælpemiddel ved skattemyndighedernes kontrol med indeholdelserne.

I øvrigt foreslås finansministeren bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler om redegørelserne. Disse nærmere regler må tilpasses efter de forhold og forudsætninger, som gør sig gældende for de enkelte kategorier af indeholdelsespligtige. Da det forudsættes, at oppebørselsmyndigheden får adgang til at foretage stikprøvevis regnskabsmæssig kontrol (jfr. lovforslagets § 86), kan der således stilles mindre vidtgående krav til redegørelsen, når den indeholdelsespligtiges regnskabsførelse afgiver et betryggende kontrolgrundlag, end når dette ikke er tilfældet. De nærmere regler om redegørelsen